

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1955 m.

lapkričio

2

TREČIADIENIS

Nr. 137 (1248)

Kaina 15 kap.

Stiprinti apylinkių Tarybų ryšius su masėmis

Apylinkių Taryboms tenka svarbus vaidmuo sprendžiant uždavinius, kuriuos iškėlė partija ir vyriausybė žemės ūkiui, gerinant darbo žmonių materialinio ir kultūrinio gyvenimo sąlygas.

Kad galėtų sėkmingai sudoroti su joms iškeltais uždaviniais, apylinkių Tarybos turi savo darbe remtis plačiosiomis darbo žmonių masėmis. Praktika rodo, kad tos apylinkių Tarybos, kurios savo darbe remiasi plačiosiomis masėmis, sėkmingai susidoroja su joms keliais uždaviniais. Kaip pavyzdį galima nurodyti Turmanto apylinkės Tarybą (pirmininkas drg. Lozačenkovičė). Taryba į darbą įtraukia visus deputatus, veikia nuolatinės komisijos. Tai leidžia apylinkės Tarybai labiau įsigilinti į visus savo darbo barus, laiku pastebėti ir iškelti aktualiausias klausimus, juos visapusiškai išnagrinėti, priimti konkrečius sprendimus, mobilizuoti plačiąsias mases jų įvykdymui. Apylinkės Taryba, taip organizuodama darbą, labai daug padėjo jos teritorijoje esančiam „Lenino atminimo“ kolūkiui surandant ir išnaudojant galimumus tolesniam gyvulininkystės išvystymui.

Įtraukia į darbą deputatus, nuolatinės komisijas ir Zato-ly apylinkės Tarybą. Dėl to čia sesijos irgi praeina dalykiškai, priimami geri sprendimai, deputatai kovoja už jų įgyvendinimą. Nemaža pasidarbavo šios apylinkės Tarybos deputatai ruošiant sūtį ir šiltą gyvulių žiemojimą, sudarant sėklų fondus. Dėl to šie darbai „Garbingo darbo“ kolūkyje vyksta organizuotai.

Be to iš antros pusės tenka pažymėti, kad visa eilė apylinkių Tarybų neįvertina svarbiausio savo darbo principo — palaikyti glaudžius ryšius su aktyvu, su masėmis. Atitrūkęs nuo aktyvo Degučių apylinkės Tarybos vykdomasis komitetas (pirmininkas drg. Kasavčenko). Dėl to čia kartais sesijos pavirsta į tuščią formalumą. Stai, pvz., drg. Kasavčenko planavo spalio 28 d. sesijoje svarstyti žiemkenčių sėjos klausimą,

nors jis turėjo būti svarstomas prieš pora mėnesių. Tuo tarpu pasirėngimas gyvulių žiemojimui, rudeninis arimas, kultūros švietimo įstaigų pasirėngimas darbai žiemą, išleisti iš akiračio. Gi reikia pridurti, kad šie darbai vyksta toli gražu nepatenkinamai.

Antras trūkumas šios apylinkės Tarybos darbe — tai, kad priimti sprendimai dažnai pasilieka neįgyvendinti. Priėmusi sprendimą, apylinkės Taryba nemobilizuoja masių į kovą už jo įgyvendinimą. Deputatai, nuolatinės komisijos stovi nuošalyje nuo šio darbo.

Panašiai dirba ir kai kurios kitos apylinkių Tarybos, kaip pvz., Baibių, Pavidinės Kiviškių, dėl ko jos daro dar silpną poveikį į ūkinį ir kultūrinį gyvenimą.

Šiuo metu kaimo darbo žmonėms iškyla labai svarbūs uždaviniai. Reikia greičiau užbaigti pasirėngimą gyvulių žiemojimui, suarti iš rudens visas dirvas, skirtas pavasario sėjai, baigti kuli- mą, supilti sėklų fondus ir atlikti eilę kitų darbų. Apylin-kių Tarybų uždavinys — su- telkti visą tarybinį aktyvą, panaudoti visas priemones, kad šie uždaviniai būtų sėk- mingai įvykdyti. Reikia padėti kolūkių valdyboms surasti ir panaudoti esamus rezervus, pagerinti darbo organizaciją, sustiprinti drausmę. Deputa- tai, nuolatinės komisijos nariai turi vadovauti kolūkiečiams žengti darbo pirmųjų gretose.

Greta su tuo, neturi būti pamiršti ir kiti apylinkių Ta-rybų darbo barai, kaip kad vadovavimas kultūrinei staty- bai kaime, socialistinės valstybės įstatymų apsauga.

Mūsų valstybinio aparato jėgą sudaro tai, kad jis savo valdžią sieja su milijoninėmis darbininkų ir valstiečių masėmis per Tarybas. Apylinkių Tarybos, būdamos valstybinio aparato grandimi kaime, esančia arčiausiai prie masių, turi užtikrinti aktyvų jų dalyvavimą valstybinėje veikloje. Tai padės pasiekti naujų lai- mėjimų ūkinėje ir kultūrinėje statyboje kaime.

Pažymėjo VLKJS 37-ąsias metines

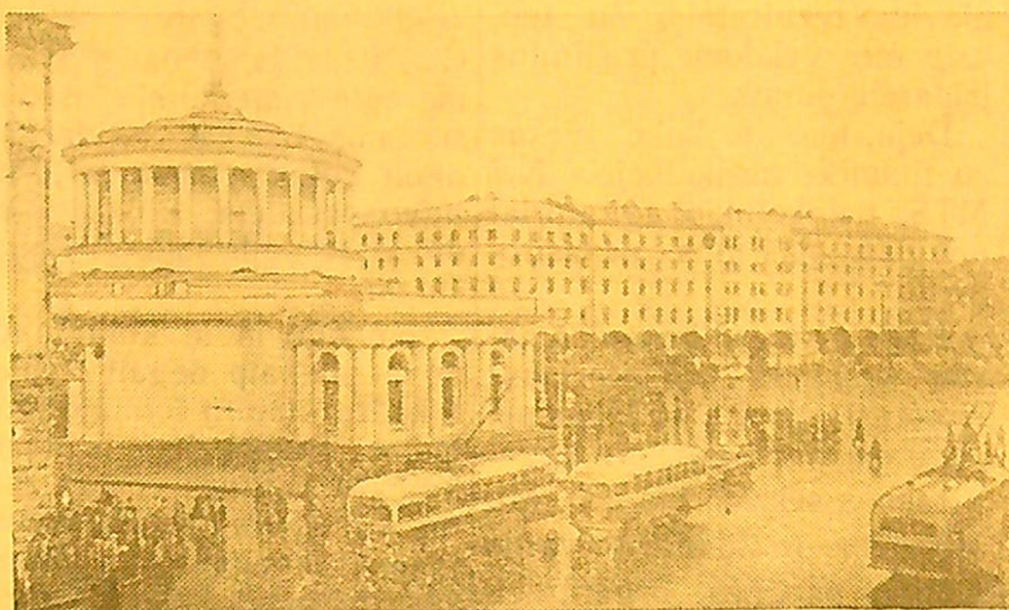
Spalio 29 d. Turmanto vi- durinėje mokykloje įvyko iš- kilmingas posėdis, skirtas VLKJS 37-osioms metinėms atžymėti. Jame dalyvavo mo- kyklos ir „Lenino atminimo“ kolūkio komjaunuoliai ir jau- nimas.

Pranešimą padarė komjau- nuolė drg. Kondratjeva. Po pranešimo, mokytojų komjaunimo organizacijai va- dovaujant, buvo surengtas koncertas.

A. Petrovas

Turmanto vidurinės mokyklos mokymo dalies vedėjas

Gimtojoje šalyje

Leningrade baigiama statyti pirmoji metropoliteno eilė. 10,8 ki- lometro ilgio požeminės magistra- lės statybos ruožas prasideda miesto pietvakarių pakraštyje. Av- tove, praeina pro Kirovo vardo ga- mykla, Baltijos, Varšuvos, Vitebs- ko stoties ir baigiasi Sukilimo aikš- tėje — Maskvos stotyje. Trasoje pastatytos aštuonios stotys, baigti tuneliniai pastatai, montuojami ir bandomi eskalatoriai ir kiti įren- gimai.

„Sukilimo aikštės“ stoties api- forminimas, skirtas Didžiosios Spa- lio socialistinės revoliucijos temai. Revoliucijos epizodai atvaizduoti bronzos bareljefuose.

Nuotraukoje: bendras antžeminės „Sukilimo aikštės“ paviljono vaiz- das.

A. Michailovo nuotr. (TASS-ELTA)

100-osioms I. V. Mičiurino gimimo metinėms

Iškilmingas posėdis TSRS Didžiajame teatre

Spalio 27 d. Maskvoje, TSRS Didžiajame teatre, įvy- ko TSRS Mokslų akademijos, Visasąjunginės V. I. Lenino vardo Žemės ūkio mokslų aka- demijos iškilmingas posėdis kartu su ministerijų, moksl- nių įstaigų atstovais, žemės ūkio pirmūnais, skirtas 100- osioms metinėms nuo tos die- nos, kai gimė didysis gamtos pertvarkytojas, įžymusis mokslininkas — biologas I. V. Mičiurinas.

Posėdžio prezidiume — draugai N. A. Bulganinas, L. M. Kaganovičius, G. M. Malenkovas, M. G. Pervuchi- nas, M. Z. Saburovas, K. J. Vorosilovas, N. I. Beliajevas, D. T. Šepilovas, ministrai, mokslininkai, Maskvos ir Mi- čiurinsko partinių, tarybinių ir visuomeninių organizacijų atstovai, mičiurinkai — ban- dymininkai, kolūkių ir tarybi- nių ūkių priešakiniai žmonės.

Dalyvauti šimtųjų I. V. Mi- čiurino gimimo metinių mi- nėjime į Tarybų Sąjungos sostinę atvyko daugelio pa-

saulio šalių mokslininkai. Iš- kilmingame posėdyje dalyva- vo Mičiurino pasekėjai iš Ki- nijos, Lenkijos, Cekoslovaki- jos, Vengrijos, Rumunijos, Bulgarijos, Albanijos, Vokie- tijos Demokratinės Respubli- kos, Korėjos Liaudies Demo- kratinės Respublikos, Vietna- mo, Prancūzijos, Jugoslavi- jos, Japonijos, Pakistano, Šveicarijos, Belgijos ir kitų šalių.

Iškilmingąjį posėdį įžangi- niu žodžiu atidarė TSRS Mokslų akademijos presiden- tas akademikas A. N. Nesme- janovas.

Į iškilmingojo posėdžio garbės prezidiumą su dideliu pakilimu buvo išrinktas TSKP CK Prezidiumas.

Pranešimą „100 metų nuo įžymiojo mokslininko — biolo- go I. V. Mičiurino gimimo dienos“ padarė Visasąjunginė V. I. Lenino vardo Žemės ūkio mokslų akademijos pre- zidentas akademikas T. D. Lysenko.

(TASS-ELTA).

Prasidėjo Volgos pertvėrimas

Spalio 30 d. Kuibysėvo hidroelektrinės statytojai pra- dėjo paskutinį, lemiamąjį Volgos puolimą — pradėjo pertvėrti 350 m pločio pro- taką, paliktą upėje suplovus kaitijį žemės užtvankos spar- rą.

Volgos pertvėrime daly- vauja daugiau kaip 10 krantų ir ekskavatorių, 65 dešimties tonų pajėgumo savivarčiai sunkvežimiai.

Darbas vyksta tiksliai ir sklandžiai. Jau iki 19 val. Volgoje priešais kilpą pasi- rodė iš vandens kelios nedė- delės betono sienelės. Iki to laiko mechanizatoriai nume- tė į upę daugiau kaip 600 betoninių piramidžių ir apie 8000 kubinių metrų stambių akmenų.

Kai tik betono ir akmenų juosta pakils virš vandens ir upės srovė bus sustabdyta, statybininkai greitai išardys planuojantį tiltą ir bus pradėta suplauti žemės už- tvanka.

(TASS-ELTA).

Didžiojo Spalio metinėms artėjant

Čia gyveno ir dirbo Leninas

„Čia kiekvienas akmuo Le- niną žino gerai iš žingsnių pirmųjų Spalio atakų“. — taip rašė poetas V. Majakovs- kis apie mūsų Tėvynės sosti- nę, kur nuo 1918 metų gyveno ir dirbo didysis Komunistų partijos vadas ir Tarybų valstybės įkūrėjas Vladimiras Ilji- čius Leninas.

Brangūs ir artimi darbo žmonių širdims tapo Lenino darbo kabinetas ir butas Kremliuje. Paprastas kuklus kambarys apstatymas išliko toks pat, koks buvo V. I. Le- ninui gyvam esant.

Nedidelis Iljičiaus darbo

kabinetas. Spintose ir etaže- rėse — knygos, informacinė literatūra. Ant sienų — geo- grafiniai žemėlapiai, kuriuose Leninas, „žemę visą įskart žvilgsniu apimdamas, matė tai, kas anapus laiko sienos stovi“. Čia gimė genialiosios lenininės šalies industriali- zavimo ir elektrifikavimo idėjos, didieji kaimo socialis- tinio pertvarkymo planai, bu- vo nubrėžiami eiliniai Tary- bų valdžios uždaviniai. Čia iš- po V. I. Lenino plunksnos išėjo jo veikalai „Proletarinė revoliucija ir renegatas Kauts- kis“, „Vaikiška „kairumo“ liga

komunizme“, straipsnis „Di- džioji iniciatyva“. Čia Vladi- miras Iljičius ruošėsi prane- šimui apie proletarinės revo- liucijos metines VI Visos Ru- sijos Tarybų suvažiavime.

Darbo kabinete Liaudies Komisarų Tarybos pirmasis Pirmininkas V. I. Leninas priimdavo gamyklių ir fabri- kų darbininkų, raudonarmiečių delegacijas, valstiečius, at- ėjusius iš tolimų kaimų, svars- tydavo su partiniais darbuo- tojais kasdieninius naujo gy- venimo statymo klausimus.

(TASS-ELTA).

Kada gi išgirsime agitatoriaus balsą?

Mes dirbame prikabinėto-
jais prie traktoriaus „DT-54“
XII-oje traktorinėje brigado-
je, kuri vykdo lauko darbus
Zdanovo vardo kolūkyje. Už-
baigę žiemkenčių sėją, spalio
17 dieną pradėjome rudeninį
arimą. Dirbdami ištisą parą,
mes ligi spalio 25 d. suarė-
me apie 100 ha dirvų. Vienin-
gai dirbdami, mes suardavo-
me per pamainą po 6—7 ha,
vietoje 5,2 ha pagal normą.
I laukininkystės brigadoje ru-
deninis arimas jau baigtas.

Tačiau labai gaila, kad
mūsų niekas neinformuoja
apie tai, kaip vyksta darbas
kitose brigadose, neišaiškina
keliamų mums šiuo metu už-
davinių. Jau nebeatsimenam-
e, kada paskutinį kartą pas
mus lankėsi agitatorius. Ap-
linkiniu būdu sužinojome,
kad Kalinino vardo žemės
ūkio artelės kolūkiečiai kreip-
ėsi į visus rajono kolūkie-
čius, kviesdami paspartinti
rudeninio arimo tempus, ir
kad daugelis mechanizatorių,
atsiliepdami į šį kreipimąsi,
jau prisiėmė padidintus įsipai-
reigojimus. Gi agitatoriai
mums apie visa tai nieko ne-
pasakė.

Mūsų traktorinėje brigado-

je nėra jokios vaizdinės agi-
tacijos — plakatų, šūkių, ro-
diklių lentos, nėra žurnalų,
laikraščių. Mes net nežinome,
kokius rodiklius pasiekė mū-
sų traktorinės brigados me-
chanizatoriai.

Derliaus nuėmimo metu
kartą apsilankė pas mus
dirbtuvių vedėjas drg. Mak-
sas. Jis ilgai kalbėjosi su mu-
mis, papasakojo daug įdo-
maus, supažindino mus su
MTS mechanizatorių lenkty-
niavimo rezultatais, su tuo,
kaip mes vykdome prisiimtus
įsipareigojimus.

Deja, nuo to laiko niekas
su mumis nesikalbėjo. Nei
MTS, nei kolūkio agitatoriai
daugiau pas mus nepasiro-
dė.

Kada gi mūsų brigados na-
riai susilauks agitatoriaus?
Norėtusi, kad į šį klausimą
atsakytų MTS partinės orga-
nizacijos sekretorius drg. Mi-
loševičius ir Zdanovo vardo
kolūkio partinės organizaci-
jos sekretorius drg. Prima-
kas.

V. Valašinskas
K. Perevalovas
MTS XII traktorinės brigados
prikabinėtojai

Materialinis suinteresuotumas žodžiais ir tikrovėje

Vienas kolūkiečių darbo
aktyvumo, darbo našumo pa-
kėlimo faktorių yra jų mate-
rialinis suinteresuotumas sa-
vo darbo rezultatais. Štai ko-
dėl dabar, kovoje už smarkų
žemės ūkio pakilimą, šiam
faktorui turi būti skiriamas
didelis dėmesys.

Tačiau, deja, dar ne visi
kolūkių vadovai tai supran-
ta. Paimkime, pavyzdžiui,
„Raudonojo Spalio“ kolūki.
Čia, tiesa, labai daug kalba-
ma apie materialinį suintere-
suotumą, bet kai reikia ati-
duoti kolūkiečiams tai, kas
buvo pažadėta, kolūkio va-
dovai pradeda kalbėti prie-
šingai.

Jau eilę metų kolūkio va-
dovai niekaip negali išsprės-
ti kadru kolūkių fermoje prob-
lemos. Prieš kelis mėnesius
kolūkio partinės organizaci-
jos iniciatyva buvo nutarta
suaukti komjaunimo-jaunimo
susirinkimą. Jame partinės
organizacijos sekretorius drg.
Šapkins ir kiti komunistai
papasakojo susirinkusiems
jaunuoliams, kokią didelę
reikšmę stiprinant kolūki tū-
ri visokeriopas visuomeninių
gyvulių skaičiaus didinimas ir
jų produktyvumo kėlimas.
Tai davė savo rezultatus.
Komjaunuolė F. Sokolova,
kolūketės Povilankina, Aza-
revičiūtė sutiko dirbti kiau-
lių fermoje. Šiame susirinki-
me kolūkio vadovai jas už-
tikrino, kad jų darbas bus
gerai atlygintas. Joms paža-
dėjo mokėti ir už prieauglį, ir
už kiaulių svorio padidėjimą,
o taip pat sudaryti geras
darbo sąlygas.

Bet tai buvo tik žodžiai.
Kas gi pasirodė tikrumo-
je? Padėkoję mergaitėms
už jų sutikimą dirbti fer-

moje, kolūkio vadovai ki-
tą dieną jau užmiršo savo
pažadus. Motininės kiau-
lės nebuvo paskirstytos kiau-
lininkėms, blogai buvo tvarkoma
prieauglio apskaita, taip pat
nebuvo apskaičiuojamas ir
kiaulių svorio padidėjimas,
vadinasi, nebuvo galima tei-
singai apskaičiuoti kiekvie-
nos kiau-
lininkės darbo. Dėl
darbo sąlygų negali būti ir
kalbos. Jos ne tik kad ne-
buvo normalios, o tiesiog
nepakeliamos. Ir išdavoje —
kolūkyje prasidėjo kiau-
lininkės kritimas. Tada jaunoms kiau-
lininkėms pasipylė baidos.
Tokių būdu vietoje paskati-
nimo jos turėjo materialinį
nuostolį. Kiaulininkės, nieko
negavusios už savo darbą,
prisidengdamos įvairiomis
priežastimis pasitraukė iš
kiaulių fermos.

Argi tenka stebėtis, kad
dabar niekas nenori dirbti
kiaulių fermoje?

O štai dar faktas, rodantis,
kaip kolūkio vadovai igno-
ruoja materialinio suintere-
suotumo principą.

Kolūkyje yra geri specia-
listai-statybininkai. Jie per-
nai sėkmingai užbaigę staty-
ti tipinę karvidę iš vietinės
žaliavos ir tuo pačiu sutaupę
kolūkiui dešimtis tūkstančių
rublių. Jų sąžiningas darbas
padėjo kolūkiui išsaugoti vi-
sus gyvulius, nepaisant sun-
kumų su pašarais, nes jie
žiemojo šiltose patalpose.

Tačiau statybininkų darbo
kolūkio vadovai neįvertino.
Tatai paaiškėjo atsiskaitymo
su statybininkais metu. Reika-
las tas, kad, statydami karvidę,
statybinės brigados nariai nu-
tarė neiti pietauti namo, nes
tam tekdavo sugaišti po ke-
lias valandas. Kolūkio val-

dyba, iš pirmo žvilgsnio, pa-
rėmė tokią jų iniciatyvą ir
organizavo jiems visuomeni-
nį maitinimą tiesiog statybos
vietoje. Tačiau kai statybi-
ninkai, užbaigę darbą, atėjo
gauti savo atlyginimo, val-
dyba tiek išskaitė už sunau-
dotus produktus, kad jiems
jau nebeliko ko gauti už savo
darbą.

Todėl nėra ko ir stebėtis,
kad dėl tokios kolūkio val-
dybos pažiūros į statybinin-
kus jie paskutiniu metu pra-
dėjo dirbti blogiau.

Panaši padėtis ir laukinin-
kystės brigadose. Žiemkenčių
sėja kolūkyje atlikta daugiau-
sia MTS jėgomis. Ir rudeninio
arimo mažai suarta arkliais.
Kolūkio valdyba materialiai
nesuinteresuoja kolūkiečių
arimu, todėl jų darbo akty-
vumas čia žemas.

Kolūkyje yra pavyzdžių,
rodančių, kaip materialinio
paskatinimo priemonės pa-
kelia kolūkiečių darbo akty-
vumą. Laukininkystės brigadų
brigadininkai kalba, kad bul-
vių kasimo metu pasireiškė
aukštas kolūkiečių darbo na-
šumas ir aktyvumas. Tai ir
yra materialinio užinteresuo-
tumo rezultatas tikrovėje.

Partinės organizacijos, kol-
ūkio vadovų uždavinys —
ryžtingai taikyti praktikoje
skatinamojo darbo atlyginimo
sistemą. Tai padės suintere-
suoti kolūkiečius savo darbo
rezultatais, pakils jų darbo
aktyvumas. O remdamosios
jų darbo aktyvumu, kolūkio
valdyba ir partinė organiza-
cija sėkmingai pastūmės ūkį
pirmyn, sėkmingai bus spren-
džiami žemės ūkiui keliami
uždaviniai.

I. Tichonovas
LKP rajono komiteto
instruktorius MTS zonai

Sustiprinti priimtų sprendimų vykdymo kontrolę

Degučių apylinkės Tary-
bos sesijoje ir posėdžiuose
daug kalbama ir priimami
geri sprendimai. Bet kaip jie
vykdomi? Pavyzdžiui, rugsė-
jo 14 dieną įvykusioje apy-
linkės Tarybos sesijoje buvo
priimti sprendimai apie žiem-
kenčių sėjos eigą Zdanovo
vardo kolūkyje ir apie vi-
suotinį privalomą apmokymą.

Sesija įpareigojo apylinkės
Tarybos deputatą kolūkio
pirmininką drg. Diomkiną
užbaigti žiemkenčių sėją iki
rugsėjo 25 dienos. Bet kaip
šis sprendimas buvo vykdo-
mas, to apylinkės Taryba

nepatikrino. Išdavoje — sėjos
planas nebuvo įvykdytas.

Taip buvo ir su kitu spren-
dimu. Ligi šiol keli mokslei-
viai Degučių mikrorajone ne-
lanko mokyklos.

Tokių būdu visas apylin-
kės Tarybos darbas pasilieka
tuščiu formalumu. Juk ko
verti sprendimai, kurie lieka
neįvykdyti? Degučių apylin-
kės Tarybos vykdomojo ko-
miteto nariai ir jo pirminin-
kas drg. Kasavčenko turi apie
tai rimtai pagalvoti.

A. Smirnovas

Po 13 ha rudeninio arimo
jau suarė „Garbingo darbo“

kolūkio III laukininkystės
brigados geriausieji artojai

F. Voropajevs ir S. Štiapko-
vas. Z. Černiauskaitė

Kolūkinės santvarkos triumfas

Tarybų šalies darbo žmonės
naujais laimėjimais sutinka
Didžiojo Spalio 38-ąsias me-
tines. Džiugiai kartu su visa
tarybine liaudimi sutinka
šventę kolūkių valstiečiai.
Spalio socialistinė revoliucija
išlaisvino darbo valstiečius iš
dvarininkų, buožių, kapitalis-
tų išnaudojimo, sudarė visas
sąlygas pasiturtinčiai ir lai-
mingai gyventi.

Jau patys pirmieji Tarybų
valdžios dekretai rodė didžiulį
partijos ir vyriausybės rūpi-
nimąsi darbo valstiečiais.
1917 m. lapkričio mėn. 8 d.
(spalio mėn. 26 d.) II Tarybų
suvažiavimas priėmė dekretą
dėl žemės. Žemė buvo grąžin-
ta tiems, kurie ją dirba, ji bu-
vo paskelbta visos liaudies
nuosavybe. Valstiečiai gavo
daugiau kaip 150 milijonų
dešimtinių žemės, kuri anks-
čiau priklausė dvarininkams,
buožėms ir dvasininkams.

1919 metais Lietuvos kaime
buvo 80 tūkstančių mažaze-
mių, o apie 30 procentų vals-
tiečių arba visiškai neturėjo

žemės, arba turėjo iki vieno
hektaro.

Didžiojo Spalio socialisti-
nės revoliucijos laimėjimai
rado gyvą atgarsį Lietuvos
kaimo varguomenės tarpe.
Vargingieji valstiečiai drauge
su proletariatu kovojo prieš
svetimus ir savus išnaudoto-
jus, kūrė Tarybas. Nors lietu-
viškai buržuazijai užsienio
interventų pagalba pavyko
užgniaužti Tarybų valdžią
Lietuvoje, tačiau vargingoji
valstietija nenustojo kovojusi.
Šiai kovai iš pagrindžio va-
davo Lietuvos Komunistų
partija.

Lietuviškoji buržuazija,
stengdamasi atitraukti var-
ginguosius valstiečius nuo
kovos dėl žemės, sugalvojo
„žemės reformą“. Po šios „re-
formos“ 28,6 tūkstančio buo-
žių ir dvarininkų turėjo pus-
antro milijono hektarų žemės,
beveik pusę visų naud-
menų. Tuo tarpu daugiau kaip
120 tūkstančių kaimo varguo-
lių teturėjo vieną dešimtąją
dalį visos žemės. Mažaze-

miams ir net vidutiniams
valstiečiams grėsė antstolis.
Buržuazijos valdymo metais
Lietuvoje buvo išvaržyta 68
tūkstančiai ūkių.

1940 metais respublikos
darbo žmonės, Komunistų
partijos vadovaujami, išsiva-
davo iš išnaudotojų, nuvertė
fašistinę valdžią ir atkūrė Ta-
rybų valdžią Lietuvoje. Darbo
valstiečiams buvo grąžinta
žemė. Naujakuriai ir vargin-
gieji valstiečiai gavo 4,6 mi-
lijono rublių produktyvie-
siams gyvuliams, apie 15 mi-
lijonų rublių — statybinei
medžiagai įsigyti. 1940 m.
liepos mėn. 22 d. Liaudies
seimas priėmė žemės refor-
mos įstatymą. 71 tūkstantis
bežemių ir mažazemių gavo
585 tūkstančius hektarų žemės.

I pagalbą valstiečiams at-
ėjo MTS ir mašinų-arklių
nuomojimo punktai.

Kolūkinio gyvenimo bro-
liškosiose respublikose ir pir-
mųjų kolūkių respublikoje pa-
tyrimas darbo valstiečiams

aiškiai rodė kolektyvinio ūki-
ninkavimo pranašumą prieš
individualinį valstiečių ūkį.
Lietuvos darbo valstiečiai
pradėjo jungtis į kolūkius. Ši
respublikos valstiečių judėji-
mą palaikė ir nukreipė 1948
m. įvykęs Lietuvos KP VI
suvažiavimas. 1951 m. pra-
džioje į kolūkius jau buvo su-
sijungę daugiau kaip 90 pro-
centų valstiečių. Nežiūrint
buržuazinių nacionalistų, buo-
žių ir kitų priešiškių elementų
trūkdytų, kolektyviniai ūkiai
greitai tvirtėjo organizaciniu
ir ūkiniu atžvilgiais.

Partijos ir vyriausybės nu-
tarimų pramonei ir žemės
ūkiui toliau išvystyti įkvėpti,
Tarybų Lietuvos darbo žmo-
nės siekia naujų laimėjimų.
Nuolatinis sunkiosios pramo-
nės augimas sudarė stiprią
bazę sparčiai žemės ūkiui pa-
kelti ir lengvajai pramonei iš-
vystyti. Mašinų - traktorių
stotys aprūpinamos naujau-
sia tėvynine technika. Vien ši
pernėję respublikos MTS
traktorių parkas padidėjo
pustrečio karto. 135 MTS ir
10 melioracijos - mašinų sto-

čių sudaro tą kaimo techni-
nė bazę, kuri įgalina kolūkius
nuolat stiprėti, plėsti visas
visuomeninio ūkio šakas. De-
šimtys respublikos kolūkių ta-
po milijonieriais. Pereitais
metais kas antras Linkuvos
rajo kolūkis ir kas trečias
Joniškio rajono kolūkis turėjo
daugiau kaip milijoną rublių
pajamų. Už pasiektus geriau-
sius rodiklius žemės ūkyje,
geriausius kolūkiams, tary-
bininkams ūkiams, MTS ir atski-
riems žemės ūkio darbuoto-
jams suteikiama teisė daly-
vauti Visasąjunginėje žemės
ūkio parodoje.

Kaime nuolat plečiamas
kultūros - švietimo įstaigų
tinklas. Tarybinė knyga, laik-
raštis tapo kolūkiečių nuolati-
niu palydovu, patarėju.

Lietuviškojo tarybinio kai-
mo darbo žmonės sutinka Di-
džiojo Spalio 38-ąsias me-
tines, kupini pasiryžimo nenu-
ilstamai kovoti už partijos ir
vyriausybės iškeltų uždavinių
įgyvendinimą.

Plėskime socialistinį lenktyniavimą Didžiojo Spalio garbei!

Visaliaudinės šventės garbei

Plačiai išvystę socialistinį lenktyniavimą Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 38 metų garbei, M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai sėkmingai užbaigia ūkinius metus, stengiasi pirma laiko atsisikaityti su valstybe pagal visas žemės ūkio produktų pristatymo rūšis.

Kolūkis jau pilnai įvykdė bulvių pristatymo planą, pristatęs į Turmanto paruošų punktą 30,5 tonos puikios kokybės bulvių.

Dabar artelės kolūkiečiai pradėjo organizuoti statyti bulves valstybei iš savo pasodybinių sklypų. Į priėmimo punktą jie jau pristatė apie 20 tonų bulvių.

Artimiausiomis dienomis kolūkiečiai pilnai įvykdys bulvių paruošų planą.

* * *

Sėkmingai atsiskaito su valstybe pristatant bulves „Tarybų Lietuvos“ kolūkis. Esant planui 44 tonoms, kolūkis jau pristatė į paruošų punktą apie 35 tonas bulvių.

Visaliaudinės šventės garbei kolūkiečiai įsipareigojo bulvių pristatymą valstybei užbaigti ligi lapkričio 3 dienos.

A. Pavlovskis

Merginos, prie plūgo!

„Naujo gyvenimo“ kolūkio kolūkiečiai teisingai suprato, kad laiku atliktas rudeninis arimas — gausaus derliaus gavimo laidas. Todėl laukininkystės brigadų brigadininkai mobilizavo kolūkiečius laiku atlikti rudeninį arimą. Sunku buvo II laukininkystės brigados brigadininkui, kur maža vyrų. O kolūkyje ligi šiol vyravo nuomonė, kad arimas — tai išimtinai vyrų darbas.

— Netiesa! — sakė merginos J. Sokolovskaja ir G. Strenovič. — Mes irgi galime arti.

Ir jos ėmėsi šio garbingo darbo.

Vykdam pūdytą arimą merginos įvykdė normą 125—130 proc. Dviese jos suarė 9 ha.

Prasidėjo rudeninis arimas, jos pirmos kolūkyje ėmėsi plūgo.

Sokolovskaja ir Strenovič kasdien viršija normas. Per 10 dienų kiekviena jų suarė po 6 ha.

Merginos savo pavyzdžiu patraukia paskui save ir kitus kolūkiečius.

Kolūkyje arija 22 artojai ir jų tarpe pirmuoja merginos-artojos. Jos garbingai vykdo duotąjį žodį.

Merginos! Sekite savo draugių pavyzdžiu — stokite prie plūgo! Tai padės kolūkiui greičiau įvykdyti rudeninio arimo planą, padėti tvirtą pagrindą ateinančių metų derliui.

M. Malcevas

„Naujo gyvenimo“ kolūkio pirmininkas

Nuotraukoje: artijos J. Sokolovskaja ir G. Strenovič.

M. Deičo nuotr.

Įveikti atsilikimą

Kaip tai keista ir neįprasta matyti „Lenino atminimo“ kolūkj, kuris laikomas rajone priešakiniu, vienoje iš paskutinių vietų rajono žiniose apie rudeninio arimo eigą. Tačiau faktas — atkaklus dalykas ir paneigti jo šiuo atveju neįmanoma.

Ateinančių metų vasarą kolūkyje reikia suarti 500 ha dirvų, o spalio 30 dienai suarta vos 150 ha, iš jų apie 100 ha traktoriais.

Kas yra? Kodėl „Lenino atminimo“ kolūkis taip neleistinai uždelsia rudeninį arimą?

Cia yra trys MTS traktoriai — „DT-54“, „KD-35“ ir „U-2“, tačiau rudeninio arimo darbuose faktiškai dirba tik vienas — „DT-54“. Antras vikšrinis traktorius daugiau dirba kūlimo, negu arimo darbuose, o trečias — „U-2“ apilamai jau netinka darbui, jau reikia atlikti kapitalinį remontą. Tiesa, traktorininkai drg. drg. Rūkštelė ir Prokofjevas, vykdydami arimo darbus, išdirbio normas viršija. Per parą jie suaria po 13—14 ha dirvų, vietoje 10,4 ha pagal normą. Tačiau tai jokiu būdu negali užtikrinti rudeninio arimo plano įvykdymo kolūkyje.

Matydamą tokį atsilikimą vykdam rudeninį arimą, kol-

ūkio valdyba turėjo mobilizuoti kuo daugiau gyvosios traukiamosios jėgos šiam darbui įvykdyti. Tačiau to kaip tik čia ir nedaroma. Ligi spalio 30 dienos rudeninio arimo darbuose kolūkyje dirbdavo vos po 14 porų arklių. O ir artijų darbo našumas buvo labai žemas. Daugiau kaip pusė jų neįvykdė nustatytų normų.

Pavyzdžiui, II laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje drg. Ragozino, arimo darbuose kasdien dalyvauja 4 artojai. Tačiau per dieną jie suaria vidutiniškai po 0,30—0,35 ha kiekvienas, esant normai 0,40 ha. O toks artojas, kaip Nikita Ivanovas, per dieną suaria vos po 0,20—0,25 ha dirvų. Dėl to ir gavo, si, kad per visą laiką šioje brigadoje iš 70 ha pagal normą suarta vos 15,5 ha, o iš viso kolūkyje suarta arkliais apie 50 ha dirvų.

Tiesa, kolūkio valdyba ėmėsi kai kurių žygių Ivanovo atžvilgiu. Jis buvo išklaustas posėdyje. Tačiau to neužteko. Asmeniškai, nuoširdžiai niekas su juo nepakalbėjo, niekas nepasistengė įrodyti jam, kad jo pažiūra į tokį svarbų reikalą, kaip rudeninis arimas, kuris yra vienas iš pagrindinių ateinančių metų

derliaus kėlimo faktorių, yra neteisinga.

Siekiant likviduoti kolūkio atsilikimą vykdam rudeninį arimą, MTS direkcija pažadėjo duoti papildomai dar 2 traktorius. Kolūkio valdyba, o taip pat traktorinės brigados brigadininkas drg. Rūkštelė turi pasirūpinti, kad šie traktoriai dirbtų ištisą parą ir pilnu apkrovimu, aprūpinti juos degalais ir tepalais, išskirti traktorių darbui didelius masyvus, sudaryti mechanizatorių geras darbo sąlygas.

Kolūkio valdyba turi imtis visų priemonių, kad vykdam rudeninį arimą būtų kuo daugiau panaudota ir gyvoji traukiamoji jėga, nes tik tai gali užtikrinti sėkmingą rudeninio arimo plano įvykdymą. Reikia pasiekti, kad visi artojai įvykdytų ir viršytų išdirbio normas. Šiuo reikalu daug gali padėti papildomo alijginimo kolūkiečiams, vykdančiams rudeninį arimą, išdavimas kas savaitę.

Dabar reikia panaudoti visas jėgas, visas priemones tam, kad būtų išspręstas svarbiausias šio mėto uždavinys — visas vasarinės kultūroms skirtas dirvas suarti iš rudens.

L. Vrublevskis

Stiprinti kovą už prisiimtą įsipareigojimų įvykdymą

Netoli nuo „Tarybų Lietuvos“ kolūkio valdybos kontoros, prie pusiau sugriuvusio klotimo suversta didžiausia krūva šiaudų, daug jų, mėtomė vėjo, išsidraikė po visą plotą prie klotimo. Čia pat buvo ir III laukininkystės brigados brigadininkas Babinas. Bet jis ramiausiai žengė per šiaudais nuklotą dirvą, lyg to nepastebėdamas. Paklaustas, kodėl nesutvarkyti šiaudai, brigadininkas ramiai atsakė:

— Pas mus jau taip priimta. Pažiūrėkite, kas darosi laukuose: ten taip pat didžiausios vasarinių ir žieminių šiaudų krūvos. Pirmininkas sako: saugok brigadininkę. Tačiau kur juos išsaugosi...

Pasirodo, kad ne tik III laukininkystės brigadoje šiaudai palikti po atviru dangumi. Ir V brigadoje ta pati padėtis.

O ar ne dėl tokios pažiūros kolūkyje neįvykdytas pašarų sukupimo planas? Ar ne dėl tokios pažiūros ligi šio laiko žiemkėlių ir vasarinių kultūrų šiaudai dar neapmatuoti ir neužpajamuoti?

Be keista, kad kolūkio pirmininką drg. Juškėną tokia padėtis mažai jaudina.

— Laiko užteks, — kalba jisai. — Sūpsime, padarysime, viską atremontuosime, juk tai vienos smulkmenos...

Arba štai ir toks dalykas.

Kolūkyje šiemet bus ne daug šiaudų. Dūpės, lapai, samanės puikiausiai gali pakeisti šiaudus kraikui. Jų rezervai labai dideli, o dabar kaip tik pats laikas jiems ruošti. Rodos, niekuo ypatingu neužsiiminėja paskutiniu metu kolūkiečiai: būtų ir darbo jėgos, ir vežimų, ir arklių kraiko paruošimui ir atvežimui, kas padėtų sutaupti keliasdešimt tonų šiaudų, kurie papildytų ir taip ne gausias pašarų atsargas. Bet kolūkio vadovai neduoda nurodymų brigadininkams ruošti kraiką.

— Svarbesnių darbų užtenka, — aiškinasi drg. Juškėnas.

Kolūkyje nieko nedaroma visuomeninių gyvulių šiltam žiemojimui užtikrinti, nors padėtis fermose nepavydėtina. Prie įėjimo į kiaulidę stovi didžiausia srutų bala. Slapia ir viduje. Sruotos ir van-

Tai ne smulkmenos

duo nenuteka, nes kanalizacijos vamzdžiai neišvalyti. Kiaulininkė Tarulytė šiuo klausimu ne kartą kreipėsi į kolūkio pirmininką, tačiau jis abejingai numodavo ranka:

— Ką čia man smulkmenos mis galvą kvaršinate. Žiema dar toli...

Laikydami tai smulkmenos mis, kolūkio vadovai iki šio laiko niekaip negali išspręsti klausimo, kas turi išskirti arklius pašarams į kiaulių bei paukščių fermas parvežti. Pirmininkas siuntinėja kiaulininkes pas brigadininką, pastarasis — pas arklininkus, o šie savo ruožtu — vėl pas pirmininką. Taip ir neatsiranda atliekamo arklio pašarams ir vandeniu atvežti. Dėl to kiaulės tenka šerti nevienodu laiku, kas neigiamai atsiliepia į jų produktyvumą. Dar blogesnė padėtis yra kiaulių fermose V laukininkystės brigadoje. Grindys išpuvusios, skylėtos. Kiaulės maudosi srutose.

— Sutvarkykite grindis, juk kiaulės gali susižeisti, — maldauja kiaulininkės fermos vedėją drg. Miškinį.

— Susižeis — skerstuves darysime, — atkerta pastarasis. — Yra ko dėl tokio nieko galvą sukti.

Ir vėl smulkmena!

Negeresnė padėtis ir stambiųjų ragučių fermose (vedėjas drg. Statavičius). Čia irgi stogai ir langai kiauiri. Paklausus drg. Statavičių, kodėl neremontuojamos karvidės, pastarasis atsako:

— Laukiame, kada tipinę karvidę pastatys. Juk ten bus patogiau.

Tačiau laukti, kaip matosi, dar ilgai reikės. Tipinės karvidės dar tik sienos pastatytos, ir šiais metais vargiai ji bus baigta. Kolūkio vadovai ir tai laiko smulkmena — visą kaltę suvers Zarasų statybos - remonto kontorai, kuri vykdo karvidės statybą, — ir baigtas reikalas.

O tokios „smulkmenos“ prie gero neprivės. Kolūkio vadovams nedelsiant reikia imtis konkrečių priemonių, kad dėl tokių „smulkmenų“ gyvuliams netektų šalti ir alkėti žiemos metu.

E. Šaginas

„Tarybų Lietuvos“ kolūkis

Pranešimas

apie rudeninį arimą, kūlimą ir bulvių sėklų supylimą rajono kolūkiuose 1955 m. spalio 31 d.

Nr.	Kolūkio pavadinimas	Plano įvykdymas proc.		
		rudeninis arimas	kūlimas	bulvių sėklų supylimas
1.	M. Melnikaitės vardo	68,0	49,2	31,4
2.	„Raudonojo Spalio“	67,5	35,7	—
3.	Ždanovo vardo	54,2	42,8	72,1
4.	J. Zemaitės vardo	52,9	36,5	40,2
5.	„Garbingo darbo“	50,1	42,9	99,8
6.	„Bolševiko“	42,5	32,0	82,6
7.	„Pirmūno“	41,9	46,1	86,2
8.	„Tarybų Lietuvos“	40,5	45,0	8,1
9.	Stalino vardo	40,0	40,7	100,0
10.	„Pažangos“	38,8	62,5	63,7
11.	Kalinino vardo	36,8	75,5	68,9
12.	„30 metų komjaunimui“	35,9	42,6	—
13.	„Naujo gyvenimo“	34,2	66,4	—
14.	P. Cvirkos vardo	31,3	31,2	—
15.	Čapajev vardo	31,2	59,7	100,0
16.	„Lenino atminimo“	30,0	38,2	—
17.	Mičurino vardo	14,5	65,3	48,2

MTS direkcija

Lenkija — socializmo statybos keliu

Tarybinės liaudies istorinės pergalės prieš hitlerinę Vokietiją ir Lenkijos išdavimo iš fašistinės tironijos dėka Lenkijos darbininkų klasė sąjungoje su darbo valstietija paėmė valdžią į savo rankas ir įkūrė šalyje liaudies demokratinę santvarką.

Didvyriškai Lenkijos darbo žmonių kovai vadovavo Lenkijos darbininkų partija. Savo veikloje vadovaudamasi vi-anugalinčiu marksizmo-leninizmo mokslu ir turtin-giausiu Tarybų Sąjungos Komunistų partijos patyrimu, Lenkijos jungtinė darbininkų partija tvirtai veda darbo žmones socializmo statybos keliu. Nebegrįš laikai, kada Lenkija buvo silpna valstybė, su atsilikusia pramone, kada miesto ir kaimo darbo žmonės skurdė.

Liaudies Lenkijoje plačiai vystoma socialistinė pramonė. Statomi nauji miestai, gamyklos ir fabrikai, nauji rūdynai ir kasyklos, elektrinės, geležinkelio magistralės. Sparčiausiai vystoma sunkioji pramonė—šalies ekonominės ir gynybinės galios, tolesnio žemės ūkio išvystymo pagrindas. Pagal pramonės gamybos apimtį prieškarinė Lenkija užėmė vieną paskutiniųjų vietų Europoje. Šiandien Lenkija pagal pramonės gamybos produkcijos apimtį, skaičiuojant vienam gyventojui, viršijo prieškarinį lygį 5,7 karto ir pasivijo Prancūziją.

Liaudies Lenkijoje šiais metais bus išlydyta daugiau kaip 4,5 milijono tonų plieno. Tik viena „Nova Huta“—V. I. Lenino vardo metalurgijos kombinatas, išaugęs paskutiniaisiais metais netoli Krokuvos, duos šaliai daugiau metalo, negu davė visos prieškarinės Lenkijos gamyklos. Praeitais metais šalyje buvo iškasta 92 milijonai tonų anglies—beveik tris kartus daugiau, negu buvo iškasta anglies prieškariniais metais. Lenkijos darbo žmonės konstruoja ir gamina sunkiasias stakles, tiksluosius prietaisus, galingas elektros

mašinas, lydo aukštos kokybės plieną, gamina įvairiausius įrengimus pramonei, anglies kombainus, stakles, garvežius, kombainus ir traktorius žemės ūkiui, automobilius ir kt.

Darbas liaudies gerovei iškėlė tūkstančius gamybos pirmūnų. Nuolat didėja darbo našumas. 1954 metais palyginti su 1949 metais, jis padidėjo 63,6 procento. Pramonė sėkmingai vykdo 1955 metų, paskutiniųjų šešiamėčio plano metų, užduotį. Liaudies Lenkijos ekonomikoje galutinai įsigalėjo socialistinis sektorius.

Pasiekti šiuos didžiulius laimėjimus Lenkijos liaudžiai padėjo nuoširdi ir nesavanaudiška tarybinės liaudies pagalba. Tarybų Sąjunga padėjo lenkų tautai atkurti pramonę, statyti naujas gamyklas ir fabrikus, aprūpinti juos įrengimais.

Prasidėjo žemės ūkio pertvarkymas socialistiniais pagrindais. Prieškarinėje Lenkijoje buvo daugiau kaip trys milijonai bežemių valstiečių ir žemės ūkio darbininkų. Skurdas, badas, epidemijos buvo nuolatiniai Lenkijos valstiečių palydovai.

Liaudies valdžia likvidavo dvarininkus—reakcijos ramstį—ir jų žemę atidavė valstiečiams. Lenkijos jungtinė darbininkų ir valstiečių sąjunga—liaudies valdžios pagrindas—nuolatino stiprinimo politiką, vysto kaimo kooperaciją, griežtai prisilaikant savanoriškumo principo.

Dabartiniu metu Lenkijos kaimo yra apie 10 tūkstančių gamybinų kooperatyvų ir daugiau kaip 400 valstybinių mašinų-traktorių stočių. Darbo valstiečiai praktiškai įsitikina, kad žemės ūkio kultūrų derlius ir gyvulininkystės produktyvumas gamybinuose kooperatyvuose žymiai didesnis, negu pavienių valstiečių ūkiuose. Dabartiniu metu Lenkijoje, skaičiuojant vienam gyventojui, pagami-

nama 7,9 procento grūdų, 48,7 procento mėsos ir riebalų, 19,9 procento—pieno daugiau, negu prieškariniais metais.

Tačiau to dar nepakanka. Darbo žmonių pirkimo galia nepaliaujamai auga. Tik praeitais metais realusis darbininkų ir tarnautojų užmokes-tis ir valstiečių pajamos, palyginti su 1953 metais, padidėjo 12 procentų. Siekdamas, kad gyventojai būtų gausiau aprūpinti maisto produktais, o pramonė—žaliavomis, Lenkijos jungtinės darbininkų partijos Centro Komiteto IV plenumas numatė per artimiausius penkeris metus padidinti bendrąją žemės ūkio produkcijos gamybą nemažiau kaip 20 procentų. Šiuo tikslu valstybė teikia didelę pagalbą žemės ūkiui, aprūpindama jį mašinomis, mineralinėmis trąšomis, statybinėmis medžiagomis ir kt.

Klesti ir Lenkijos kultūra. Likviduotas neraštingumas. Daugiau kaip tris kartus išaugo moksleivių skaičius vidurinėse ir aukštosiose mokyklose. Išaugo savo liaudies inteligentija: inžinieriai, mokytojai, gydytojai, agronomai, zootechnikai. Sukurtas platus klubų, bibliotekų, kinoteatrų tinklas.

Mūsų respublika ribojasi su liaudies Lenkija. Nepaliaujamai tvirtėja Lietuvos ir Lenkijos darbo žmonių draugystė. Šiame mus aplankę žymūs Lenkijos mokslo, literatūros veikėjai. Lietuvoje leidžiamos lenkų rašytojų knygos. Lenkų ir lietuvių mokslininkai pasikeičia savo veikalais. Daug lietuvių rašytojų knygų slunčiama į liaudies Lenkiją.

Lenkų tauta—taikinga tauta. Ji drauge su mūsų šalimi, su visomis socialistinio stovyklos tautomis kovoja už tvirtą taiką visame pasaulyje. Lenkų tauta, Lenkijos jungtinės darbininkų partijos vadovaujama, tvirtai žengia socializmo keliu.

I. Petrovičius

Kinijos—TSRS draugystės monumento ir muziejaus statyba Kinijoje

Port Artūre priešais istorinio muziejaus pastatą prasidėjo Kinijos—TSRS draugystės monumento statyba. Didingas monumentas bus paminklu garbingų žygių tarybinių karių, išvadavusių Šiaurės Rytų Kiniją ir amžinos nepajudinamos Kinijos ir TSRS tautų draugystės įkūnijimu.

Dalnij mieste prie Pietų kalno papėdės įrengiamas Kinijos—TSRS draugystės muziejus. Muziejaus parodų salėse bus patalpinti vaizduojamojo meno darbai ir nuotraukos, skirtos TSRS ir Kinijos tautų draugystei, o taip pat TSRS priešakinio patyrimo paroda.

(TASS—ELTA).

Prieš Amerikos karines bazines Japonijoje

Japonijos socialistų partija nusiuntė ministrui pirmininkui Chatojamai laišką, kuriame išreiškiamas protestas prieš Amerikos karinių bazių plėtimą Japonijoje.

Laiške rašoma, kad Japonijos liaudis pasisako prieš Amerikos aerodromų plėtimą savo žemėje. Didžioji Japonijos liaudies dauguma, nu-

rodama laiške, kritiškai žiūri į skirtų Amerikos bazėms žemės ruožų Sunagavos ir Atakanės rajonuose tyrinėjimą, vykdomą su policijos apsauga.

Socialistų partija reikalauja, kad jų žemės ruožų tyrinėjimai Amerikos bazėms rekvizicijos tikslais būtų nutraukti. (TASS—ELTA).

Streikai kapitalo šalyse

ANGLIJA

Spaudos pranešimais beveik 11 tūkstančių darbininkų, dirbančių trijose Škotijos „Rol-rois“ firmos įmonėse, pradėjo streiką. Streikas paskelbtas darbininkų reikalavimų palaikymu dėl darbo užmokesčio pakėlimo.

Septintą savaitę tęsiasi firmos „Hauker Eirkraft kompani“ aviacinės gamyklos Blekpule 2000 darbininkų streikas.

Spaudos duomenimis, kovoje už darbo užmokesčio pakėlimą šiuo metu dalyvauja profesinės sąjungos, jungiančios beveik 7 milijonus darbininkų bei tarnautojų.

(TASS—ELTA).

Sportas

Kombinuota estafetė

S. m. spalio 30 d. Zarasuose įvyko tradicinė kombinuota estafetė Kūno kultūros ir sporto komiteto pereinamajai taurai laimėti.

Estafetėje dalyvavo keturių sporto draugijų komandos.

Pirmoje 3000 m distancijoje lyderiu tampa „Mokytojo“ sporto kolektyvo narys Jarmalauskas. Likusiose bėgimo distancijose—1500, 800, 400, 100 m „Mokytojo“ kolektyvo sportininkai nepaleido iniciatyvos. Antroje vietoje buvo M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos kolektyvas. Moksleiviai 200 ir 100

m distancijose pralenkė „Mokytojo“ kolektyvo bėgikus.

Arši kova išsivystė 6 km nuotolyje dviratininkams. Pirmuoju finišavo mokinys Novotorovas ir tuo užtikrino I vietą M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos komandai.

Antrąją vietą iškovojo „Spartako“ draugija, III—„Mokytojo“ sporto kolektyvas.

V. Petkevičius

Nuotraukoje: Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos sportininkai.

M. Deičo nuotr.

Komjaunimo 37-osioms metinėms atžymėti

Spalio 29 d. M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos moksleiviai paminėjo VLKJS 37-ąsias metines. Pranešimą apie komjaunimo nueitą kelią padarė mokytoja Nevronienė. Moksleiviai pasirodė su menine programa.

L. Šaulauskas

Komjaunimo—jaunimo krosą komjaunimo 37-ųjų metinių garbei suorganizavo M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos sportininkai.

Gerus rezultatus 1500 m

distancijoje parodė XI klasės lengvaatletas Biveinis, įveikęs ją per 5 min. 48 sek. Antruoju finišavo tos pat klasės moksleivis Semionovas.

Merginų grupėje 500 m nuotolį pirmoji prabėgo IX „b“ klasės mokinė Bagdonavičienė per 2 min. 6 sek. Berninų tarpe pirmąją vietą krosė užėmė XI klasė, o mergaičių tarpe—X „b“ klasė.

P. Kirša
A. Alvovas

Lapai ir samanos—kolūkių fermoms!

Renka samanas kraikui

Imbrado septynmetės mokyklos moksleivių kreipimasis rado karštą atgarsį Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos moksleivių tarpe. Jie nutarė padėti šefuojamam „Raudonojo Spalio“ kolūkiui ruošiant kraiką. Praeitą sekmadienį vidurinės mokyklos vyresniųjų klasių

moksleiviai, vadovaujant komjaunimo rajono komitetui, suorganizavo talką rauti samanas. Talkoje dalyvavo 32 moksleiviai. Savo šefuojamo kolūkio gyvulininkystės fermoms jie paruošė 3 tonas samanų.

A. Linartas

Vykdomė prisiimtą išipareigojimą

Linksmi vaikų balsai skambėjo Imbrado apylinkės miškeluose praeitą šeštadienį. Mokiniai, norėdami garbingai įvykdyti prisiimtą išipareigojimą—padėti gimtajam „Pirmūno“ kolūkiui paruošiant visuomeninėms fermoms lapų ir samanų kraiką—po pamokų išėjo rauti

samanų. Gerai padirbėjo pradinių klasių moksleiviai. Per pirmąją dieną prirovėme 5 tonas samanų.

D. Stunženaitė
Imbrado septynmetės mokyklos mokinė

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS